

hemhal

Orhan Umut
Resim Sergisi

15 Aralık 2020 - 25 Ocak 2021

Küratör: Mehmet Lütfi Şen

Zeytinburnu Kültür ve Sanat Merkezi Yayınları

Katalog No: 38

Koordinatör

Sertaç Güleç

Nurullah Yaldız

Küratör

Mehmet Lütfi  en

Proje Asistanı

Hamza Algül

Editör

Aykut Ertuğrul

Fotoğraf Kalibrasyon

Cihat Hıdır

Grafik Tasarım

Alfabe İletişim

ISBN

978-605-7664-62-4

Bu katalog Aralık 2020 tarihinde ‘‘Hemhal’’ resim sergisi için İstanbul’da 1000 adet basılmıştır.

Eserin yayın hakları Zeytinburnu Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü’ne aittir. Yayının hiçbir kısmı, yazılı izin olmadan, tamamen, kısmen veya değiştirilerek yayınlanamaz, iktibas edilemez, fotokopi dahil her ne şekilde olursa olsun, elektronik veya mekanik yollarla kopya edilemez, bilgi olarak depolanamaz ve çoğaltılamaz.

Sunu 

Sevgili sanatseverler,

Her sanatçı çağının tanı ıdır; eserlerini yaşadığı zaman ve mek nın ruhunu okuyup idrak ederek üretir. Sanatçı, muhatabı insan olan ve de i meyen hakikati, çağın formu ve dilini kullanarak ve çağın insanının hik yesine ekleyerek oluşturur eserini. Bu sebepten gerçek sanat eserleri tekrarlanamaz ve daima kendine özgüdür.

Zeytinburnu Kültür Merkezinde bizler, kültür ve sanatın her alanında olduğu gibi görsel sanatlarda da  nceli imizi popüler olandan değil, nitelikli ve kalıcı işlerden yana kullanıyoruz. Böylece, kendi özgünlüğünü yakalamış, birbirinden değerli sanatçıların eserlerini sanatseverlerle bulu turmaya devam ediyoruz.

‘‘Hemhal’’ sergisindeki eserlerinin maksadını, ‘‘kültürel  e itlili in farklı mecralarında gezinirken ‘ teki’ ile tanışmanın ve anlaşmanın yeni yollarını keşfetmek’’ olarak özetleyen kıymetli sanatçı Orhan Umut, aynı zamanda şöyle ifade ediyor derdini: ‘‘bu resimler melezle en metropol insanların kent sosyolojisi içindeki genel geçer haritasının da bir reddidir.’’

Birbirimizi anlamaya, birbirimizin duygularıyla ‘‘hemhal’’ olmaya her zamankinden fazla ihtiyaç duyduğumuz  u pandemi günlerinde Orhan Umut ve eserlerini kültür merkezimizde a ırlamaktan onur duydu umuzu ifade ediyor, sergide emeği geçen bütün arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Ömer Arısoy
Belediye Başkanı

Sanatla Hemhal Olmak

Ulaşabildiğimiz mağara duvarlarındaki en eski betimlemelerden güncel sanat işlerine kadar resmin figüratif yönü hep bir adım önde olmuştur. Modern dönem öncesi ressam'ın, sanatçı değil yevmiyeli bir çalışan iken aldığı siparişlerin büyük bir bölümünü portreler oluşturmuştur. Elbette her medeniyet, meseleye kendi zaviyesinden bakmıştır. Bizim resmimiz için de minyatürden Mehmet Siyah Kalem'e, batılı anlamda resmin ilk döneminden günümüze kadar figür üzerinden okunabilecek bir yol vardır elbette.

Figüratif çalışmalar ilk anda okunması en kolay resimler gibidir. Aslında resmin gücü ilk bakışta görülenin sonrasında saklıdır ve bizim eserle kurabildiğimiz sanatsal ilişkide kendi birikimimize göre resmin okunuşu değişecek ve derinleşecektir. Kısaca sanat eseriyle hemhal olmanın yolu sanatçı, eser ve kendi yaratıcılığımızın terkibinden doğar. Elbette bu durum diğer sanat disiplinleri için de geçerlidir. Şair Edip Cansever, "Ben Ruhi Bey Nasılım" şiirinde; ilk izlenimde Ruhi Bey'in gözünden insanlara, sonra diğer insanların gözünden de Ruhi Bey'e baktığımızı fark ederiz. Bu bağlamda üç bakış ve bakma tarzının iç içe geçmesi söz konusudur. Ruhi Bey'in kendine bakışı, başkalarına bakışı ve başkalarının ona bakışı gibi temel bir kurguya kendi yaratıcılığımızı eklediğimizde sacayak tamamlanır. Ressam Orhan Umut da resimlerinde bu kurguyu oluşturan ve bunu başarabilen önemli sanatçılarımız arasında. Resimlerinde bize gösterdiğinin dışında bizim ona bakışımızı ve ondan bir deneyim devşirmemizi zorunlu kılıyor. Figürlerin konumlandırılışı, duruşları ve kullanılan renkler izleyiciyi o hikâyenin içine çekiyor. Orhan'ın gözleri kapalı figürlerinde muhataplarının gözünü açacak ilhamlarla yüklü bir yön bulunmaktadır. Bu durum bizleri resmin ve kurgunun bir tamamlayıcısına dönüştürmektedir. Resimlerindeki devamlılık da gelecek eserlerle ilgili bir beklentiyi tetikliyor. Yaklaşık bir yıldır dünyayı etkisi altına alan pandemi, insanların aslında ne kadar da birbiriyle özdeş ve ortak kaygılar güttüğünü bizlere yeniden hatırlattı. İlginize sunduğumuz sergi, bütünlüğü itibari ile birbirimizi anlamaya ve ortak duygularımızla hemhal olmak için kılavuzluk ediyor bizlere.

Pandemi şartları sebebiyle biraradalığın zorlaştığı böylesine bir dönemde kısıtlı ancak oldukça verimli çalışmalar neticesinde ortaya çıkardığımız "Hemhal" sergi projesinde birlikte çalışma imkânı bulduğumuz Sevgili Orhan Umut'a, yetkin kritik yazısı için Kemal Arıkan'a, serginin siz değerli ziyaretçilere ulaşmasında gerekli tüm imkânları sağlayan Zeytinburnu Belediye Başkanı Sayın Ömer Arısoy'a ve bu süreç içerisinde özveri ve gayretleri ile emek sarf eden dostlarıma teşekkür ederim.

Mehmet Lütfi Şen

Küratör

Hemhal

"Cesur yeni bir dünya"dır artık yaşadığımız.

Hayatı aynılaştıran endüstriyel bir dünya.

Popüler kültür ürünü hayatlarımız sonucunda orijinal ve otantik olanın ruhunu teslim ettiği; standart ve rutin olanın, farklılık süsü verilmiş farksızlığın hakim olduğu bir dünya.

Görkem ve onurun insanın yüklemi olmaktan çıktığı; edinilen yeni misyonun ekonomik olarak kendini sürdürme ve gerçekleştirme olduğu ve kendi kişisel mutluluk serüvenini, kişisel bekasını düşünmek dışında davranmayan; muteber olana değil rağbet görene meyleden; ritüelden yoksunlaşan; pragmatizmin surlarına bayrak diken; dünyayı, maddeyi, doğayı ve insanı bir fotoğraf karesine indirgeyen ve onları birer matematiksel formülasyonmuş gibi, birer ilaç reçetesiymiş gibi açıklayan; duyarsız, sadece kendi gönlünün bahçıvanı olan "protez" insanlar topluluğunca dekore edilmiş metalik bir dünya.

Bağılıktan değil, yok olma korkusundandır, bir aradalığımız. Ortak şeyleri olmayanlarındır artık ortaklığımız ve maskelerimizdir ilişki kuran. Uğuldayıp duran kalabalıklar içinde yalnızlık adı verilen "Gayya" kuyusundayız.

"Avcı olmak için yaratılmıştık. Ama kendimize alışveriş toplumu kurduk" diyor "Dövüş Kulübü" filmi için David Fincher.

Ayçiçekleri gibiyiz. Vadeden tarafa yöneliyoruz.

Birbirimize söylediğimiz şeyler birbirinin nakaratından, korodan, mırıltıdan ve lafı uzatan yankılardan ibaret. Dar çevrelerde geçici modalar oluşturan düşünceler, basmakalıp amentüler ve soap operet yargılardır artık dile getirilen. İçtenlikli sohbetlerimizin yerini son aldığımız hi-tec bir ürün yada "mülteci bir muz" aldı.

Ah! Şu "küçük Hitlercikler" halimiz.

Oysaki "tek başıma kendimi değil, tek başıma bir başkasını nasıl geliştiririm" değil miydi insaniliğe dair akidemiz.

Jackson Pollock, "herkes güzeli görüyor ve fakat kimse acıya bakmıyor" demiştir bir defasında ve eklemiştir "bir tümörüm olsaydı şayet, adını "Marla" koyardım. Ne kadar yatıştıran, sarıp sarmalayan, umut veren ve şu ya da bu eğilimlerimizi cesaretlendiren bir dil.

"Gelin sizinle hile yapalım. Yalnızlıklarımızın ortasında gülümseyen yüzleri, dost elleri söz konusu etmeden yapalım. Aylardan Mart der demez, ellerimizde bordo güller ve dudaklarımızda yarım kalmış aşk şarkılarıyla bir avuç biye olup kentin تنها sokaklarına dağılmışız gibi yapalım. Oturup, eski zaman çayhanelerinden birinde, radyoda çalınan fasıl heyetine ayaklarımızı yere vurarak tempo tutmuşuz gibi yapalım. Kurşun sıksan geçmeyen geceleriyle bilinen sokaklarında, kurup kendi "Alice Harikalar Diyarımızı" kapı eşiklerine, muhabbet krizleri arasında günlerin anasını satmışız gibi yapalım".

Unutmayalım!

"Rahat olur özü sözü bir olanlar hele bir de özünde hemhal olanlar."

Kemal Arıkan

